

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства освіти і науки України
та Національної академії наук України
від «27» жовтня 2017 р. № 269 / 67

Президент Національної академії
наук України

Б. Є. Патон
« »   2017 р.

Ідентифікаційний код 00010276

Міністр освіти і науки України

Л. М. Гриневич
« »   2017 р.

Ідентифікаційний код 3621185

СТАТУТ

**Фізико-хімічного інституту захисту навколишнього
середовища і людини МОН України та НАН України
(нова редакція)**

Ідентифікаційний код 01530125

Прийнято на засіданні вченої ради
27 жовтня 2016 року, протокол № 5

1. Загальні положення

1.1. Фізико-хімічний інститут захисту навколишнього середовища і людини МОН України та НАН України (далі – Інститут) є державною бюджетною науковою неприбутковою установою, заснованою на державній власності. Інститут користується правами науково-дослідного інституту та об'єднує науковців та інших працівників для розв'язання актуальних фундаментальних і прикладних проблем у галузі матеріалознавства, хімії, фізики, екології, а також підготовки фахівців, зокрема, кадрів вищої кваліфікації.

1.2. Інститут створено у 1992 році шляхом послідовного перетворення діючих раніше установ:

Міжвідомчого центру захисту навколишнього середовища в зварювальному виробництві Академії наук УРСР і Мінвузу УРСР (спільний наказ Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР та Академії наук УРСР від 22.11.1985 № 954/306);

Інженерного центру «Екологія в зварювальному виробництві» при Одеському державному університеті імені І. І. Мечникова (наказ Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР від 17.06.1988 № 201);

Фізико-хімічного інституту захисту навколишнього середовища і людини при ОДУ Мінвузу України і Академії наук України (спільний наказ Міністерства вищої освіти України та Академії наук України від 24.04.1992 № 89/94).

Статус самостійної наукової установи Фізико-хімічний інститут захисту навколишнього середовища і людини Міністерства освіти і науки України та Національної академії наук України отримав у 2001 році відповідно до спільного наказу МОН України та НАН України від 28.04.2001 № 352/110.

1.3. Інститут підпорядковується:

в частині управління майном та фінансово-господарською діяльністю – Міністерству освіти і науки України (далі – МОН);

в науково-методичному плані – МОН та Національній академії наук України (далі – НАН) (Відділенню фізико-технічних проблем матеріалознавства).

2. Найменування та місцезнаходження Інституту

2.1. Повне найменування Інституту:

українською мовою: ФІЗИКО-ХІМІЧНИЙ ІНСТИТУТ ЗАХИСТУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА І ЛЮДИНИ МОН УКРАЇНИ ТА НАН УКРАЇНИ;

англійською мовою: PHYSICAL-CHEMICAL INSTITUTE FOR ENVIRONMENT AND HUMAN PROTECTION OF MES OF UKRAINE AND NAS OF UKRAINE.

2.2. Скорочене найменування Інституту:

українською мовою: ФХІЗНСІЛ МОН і НАН України;

англійською мовою: PCIEHP of MES and NAS of Ukraine

2.3. Місцезнаходження Інституту: вул. Преображенська, 3, м. Одеса, 65082, Україна.

3. Мета і предмет діяльності Інституту

3.1. Інститут створений для здійснення фундаментальних і прикладних досліджень процесів утворення, уловлювання і утилізації зварювальних аерозолів з метою розробки новітніх методів і засобів захисту прилеглих територій і робочих зон зварювального виробництва, зварників і працівників суміжних професій від дій токсичних складових зварювальних аерозолів, виготовлення з утилізованих відходів функціональних матеріалів, а також виробів побутового та промислового призначення; підвищення фахового рівня наукових та інженерних кадрів на основі єдності наукових досліджень та навчального процесу.

3.2. Основні наукові напрями діяльності Інституту (відповідно до вимог Закону України від 11 липня 2001 року № 2623-III «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» та постанови Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 942 «Про затвердження переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2020 року»):

1) дослідження дисперсного складу, фізико-хімічних властивостей, твердої складової зварювальних аерозолів (ТСЗА);

2) розробка зонної моделі утворення ТСЗА і технології синтезу наноматеріалів з необхідним дисперсним складом і фізико-хімічними властивостями з метою одержання композитних матеріалів, хемосорбентів і каталізаторів низькотемпературного знешкодження токсичних сполук газової складової зварювальних аерозолів;

3) розробка теоретичних основ та апаратурне оформлення процесів локалізації, поверхневої і об'ємної фільтрації ТСЗА (підсилені електричними і магнітними полями), утилізація ТСЗА з метою одержання полімерних композитних матеріалів тощо;

4) розробка теоретичних основ та апаратурне оформлення процесів уловлювання токсичних компонентів газової складової зварювальних аерозолів;

5) розробка хемосорбентів кислих і основних газів з індикацією спрацьовування поглинальної ємності і низькотемпературних каталізаторів, реакції низькотемпературного окиснення оксиду вуглецю (II) і фосфіну, а також розкладання озону; засобів індивідуального захисту (респіраторів і спеціального одягу) різного функціонального призначення на їх основі, у тому числі призначених для використання в умовах та під час ліквідації надзвичайних ситуацій;

6) дослідження екологічного стану, прогнозування наслідків антропогенної дії на елементи природного середовища та рекреації, відтворення та раціональне використання природних ресурсів Куяльницького лиману (далі – Кл) з метою оптимізації умов сталого розвитку Одеського регіону.

3.3. Предметом діяльності Інституту згідно з «Класифікацією видів економічної діяльності» (72.19 Дослідження й експериментальні розробки у сфері інших природничих і технічних наук, 71.20 Технічні випробування та дослідження, 13.95 Виробництво нетканих текстильних матеріалів і виробів із них, крім одягу, 13.96 Виробництво інших текстильних виробів технічного та промислового призначення, 32.99 Виробництво іншої продукції, н. в. і. у., 74.90 Інша професійна, наукова та технічна діяльність, н. в. і. у., 85.59 Інші види освіти, н. в. і. у.), зокрема є:

1) проведення науково-дослідних, дослідно-конструкторських та дослідно-технологічних розробок, спрямованих на:

створення нових матеріалів з заданими властивостями (хемосорбентів і низькотемпературних каталізаторів), призначених для уловлювання і знешкодження токсичних газоподібних сполук;

створення методів і засобів захисту людини і навколишнього середовища від дії токсичних аеродисперсних частинок різного походження (пил, дим, туман), а також газів і парів;

утилізацію і модифікацію тонкодисперсних відходів зварювального виробництва та металургійних підприємств з метою отримання полімерних композитних матеріалів;

наукове обґрунтування стратегії дослідження екологічного стану, відновлення і раціонального використання природного ресурсного потенціалу Кл, Концепції раціонального використання ресурсів Кл, Хаджибейсько-Куяницького пересипу і міжліманя в інтересах сталого розвитку Одеського регіону;

створення іншої науково-технічної продукції, конкурентоспроможної на внутрішньому та світовому ринках;

2) розробка, експертна оцінка, виробництво та впровадження у виробництво:

сорбційно-фільтруючих матеріалів та низькотемпературних каталізаторів респіраторного призначення;

обладнання та приладів захисту навколишнього середовища;

легких протипилових, протигазових і газопилозахисних респіраторів різного функціонального призначення;

засобів індивідуального захисту цивільного населення, у тому числі і дітей для використання в умовах надзвичайних ситуацій та при ліквідації їх наслідків;

спеціального одягу та комплексних засобів індивідуального захисту, призначених для використання робітниками різних галузей промисловості;

3) розробка і оформлення нормативно-технічної, технічної документації (технічні умови, конструкторська, технологічна), здійснення авторського нагляду на всіх етапах впровадження своїх розробок в інших організаціях і на підприємствах;

4) проведення екологічної експертизи об'єктів навколишнього середовища, проектів підприємств і екологічного аудиту діючих підприємств;

5) виконання аналітичних робіт у галузі захисту навколишнього середовища і людини, здійснення згідно із встановленим порядком екологічного контролю стану навколишнього середовища (повітря, ґрунтів, відвалів, вод);

6) підготовка та перепідготовка висококваліфікованих наукових кадрів через аспірантуру, докторантуру і стажування за профілем діяльності Інституту; залучення докторів та кандидатів наук, докторів філософії, провідних спеціалістів Інституту до читання лекцій, керівництва курсовими та дипломними роботами, виробничою практикою;

7) підготовка, подання нових технічних рішень до патентування, проведення маркетингу, здійснення рекламно-інформаційної та видавничої діяльності;

8) реалізація за прямими договорами у відповідності до законодавства України науково-технічної продукції (конструкторської, технологічної, нормативно-

технічної, патентно-ліцензійної документації; дослідних зразків і дослідних партій матеріалів, обладнання, приладів, респіраторів тощо);

9) здійснення інвестиційної та інноваційної діяльності;

10) здійснення зовнішньоекономічної діяльності, яка відповідає меті та напрямам діяльності Інституту, що передбачені цим Статутом;

11) здійснення інших видів діяльності, які не заборонені законодавством та відповідають меті та напрямам діяльності Інституту, що передбачені цим Статутом.

4. Юридичний статус Інституту

4.1. Інститут є юридичною особою, державною науковою установою з правом ведення господарської діяльності відповідно до законодавства та цього Статуту. Права та обов'язки юридичної особи Інститут набуває з дня його державної реєстрації.

4.2. Інститут має статус неприбуткової організації. Кошти Інституту, отримані від здійснення або на здійснення діяльності, передбаченої Статутом, не вважаються прибутком і не оподатковуються.

4.3. Інститут в своїй діяльності керується Конституцією України, Законами України "Про наукову і науково-технічну діяльність", "Про вищу освіту" та іншими законами, нормативно-правовими актами Президента України, Кабінету Міністрів України, МОН, Президії НАН України, інших органів державної влади та цим Статутом.

4.4. Інститут веде самостійний баланс, має розрахунковий, валютний та інші рахунки в установах банків, круглу печатку зі своїм найменуванням, інші необхідні печатки та штампи, емблему і бланки. Інститут може мати знаки для товарів і послуг, логотип, які реєструються відповідно до законодавства.

4.5. У межах, визначених цим Статутом, Інститут самостійно вирішує питання, пов'язані з його науковою, науково-технічною та господарською діяльністю, вступає від свого імені у договірні відносини з іншими юридичними установами, організаціями, підприємствами та фізичними особами з урахуванням обмежень, визначених законодавством.

4.6. Інститут має право укладати угоди, набувати майнових та особистих немайнових прав, нести обов'язки, бути позивачем і відповідачем в судах згідно із законодавством.

Господарські договори укладаються також на проведення робіт, пов'язаних з реалізацією результатів раніше завершених досліджень та зроблених винаходів, на виробництво та постачання наукоємної, малотоннажної та малосерійної продукції, на надання науково-виробничих і консультаційних послуг тощо.

4.7. Участь Інституту в заснуванні та діяльності асоціацій, корпорацій, концернів, науково-технічних об'єднань, наукових парків, господарських товариств, інших об'єднань та спільних підприємств здійснюється на добровільних засадах в межах, передбачених законодавством.

4.8. Інститут несе відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах належного йому майна згідно із законодавством.

Інститут не несе відповідальність за зобов'язання держави в особі МОН. МОН

не несе відповідальність за зобов'язаннями Інституту, крім випадків, передбачених законодавством.

5. Майно та кошти Інституту

5.1. Майно Інституту становлять основні і оборотні фонди та інше майно, вартість яких/якого відображається у самотійному балансі Інституту.

5.2. Майно Інституту є державною власністю і закріплюється за ним на праві оперативного управління.

5.3. Джерелами формування майна Інституту є:

- 1) майно, що передане йому МОН;
- 2) кошти державного бюджету;
- 3) доходи, одержані від реалізації науково-технічної продукції, послуг, інших видів господарської діяльності;
- 4) пасивні доходи;
- 5) безоплатні або благодійні внески, пожертвування організацій, підприємств і громадян;
- 6) придбане в установленому порядку майно;
- 7) інші джерела, не заборонені законодавством.

5.4. Економічну основу діяльності Інституту становить бюджетне фінансування, яке має дві складові:

1) загальний фонд, що містить надходження із загального фонду державного бюджету на фінансування цільових наукових та науково-технічних програм, проектів, науково-дослідних робіт за рахунок видатків бюджетних програм, головними розпорядниками яких є МОН, інші державні органи, органи місцевого самоврядування;

2) спеціальний фонд, що складається з коштів, отриманих за виконання наукових, науково-технічних, робіт та надання платних послуг згідно із законодавством; реалізацію науково-технічної продукції та інших матеріальних цінностей; здачу в оренду майна Інституту.

Джерелами надходжень до спеціального фонду також є благодійна допомога, гранти, дарунки тощо.

Платежі за рахунок спеціального фонду здійснюються в межах коштів, що надійшли до цього фонду.

5.5. МОН затверджує кошториси надходжень і видатків державного бюджету та інші фінансові документи Інституту відповідно до законодавства.

5.6. Відчуження засобів виробництва, що є державною власністю і закріплені за Інститутом, здійснюється у порядку, що встановлений законодавством.

5.7. Інститут має право відповідно до законодавства здавати в оренду підприємствам, організаціям та громадянам основні засоби та інші матеріальні цінності, які йому належать, а також списувати їх з балансу в установленому порядку.

5.8. За Інститутом закріплені земельні ділянки, які використовуються для забезпечення основної діяльності Інституту та надані йому на праві постійного користування, що посвідчується у порядку, встановленому земельним законодавством.

5.9. Інститут, за рішенням вченої ради, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, може зараховувати власні надходження, отримані від плати за послуги, що надаються ним згідно з діяльністю, благодійну допомогу, гранти (включаючи кошти, що надходять від вітчизняних та іноземних замовників для реалізації наукових, науково-технічних та інноваційних проектів), на спеціальні реєстраційні рахунки, відкриті в територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, або на поточні та/або вкладні (депозитні) рахунки, відкриті в установах банків державного сектору.

Зазначені доходи, а також відсотки, отримані від розміщення коштів Інституту на вкладних (депозитних) рахунках в установах банків державного сектору, включаються до фінансового кошторису і можуть використовуватися на оплату витрат, пов'язаних із здійсненням та популяризацією наукової діяльності, оплату праці, придбання майна і його обслуговування та ремонт приміщень тощо у межах статутної діяльності Інституту.

5.10. Форми та системи оплати праці встановлюються відповідно до законодавства.

5.11. Науково-технічна продукція, послуги, залишки від виробництва реалізуються за цінами, що формуються відповідно до умов економічної діяльності, а у випадках, передбачених законодавством – за фіксованими державними цінами.

5.12. Списання з балансу Інституту основних та оборотних фондів, а також амортизація основних та оборотних фондів Інституту здійснюється відповідно до законодавства.

5.13. Доходи Інституту використовуються виключно для фінансування витрат на його утримання, реалізації мети та напрямів діяльності, визначених цим Статутом.

Інституту забороняється розподіляти отримані доходи або їх частину серед засновників (учасників), членів такої організації, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб.

5.14. Збитки, завдані Інституту в результаті порушення його майнових прав громадянами, юридичними особами і державними органами, відшкодовуються Інституту відповідно до законодавства.

6. Права і обов'язки Інституту

6.1. Інститут відповідно до своїх завдань має право:

1) самостійно планувати свою діяльність, визначати стратегію та основні напрямки свого розвитку з метою одержання нових наукових знань та їх використання для практичних цілей відповідно до мети та напрямів діяльності Інституту, що передбачені цим Статутом, з урахуванням кон'юнктури ринку продукції, товарів, робіт, послуг та економічної ситуації;

2) здійснювати фінансування досліджень за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством, відповідно до затвердженого кошторису;

3) визначати в межах встановленого фонду заробітної плати структуру

управління Інститутом, розробляти штатний розпис та затверджувати його у встановленому порядку;

4) виконувати наукові дослідження за участі як штатних, так і позаштатних працівників.

Прийом на роботу (в тому числі на конкурсній основі, за трудовими договорами, контрактами, договорами підряду) та звільнення працівників здійснюється згідно із законодавством;

5) створювати філіали, представництва та інші відокремлені структурні підрозділи. Функції, права та обов'язки таких підрозділів визначаються в Положеннях про них, які затверджуються директором;

6) виконувати прикладні дослідження, дослідно-конструкторські та технологічні розробки з конкретними замовниками на договірній основі;

7) встановлювати договірні ціни на науково-технічну продукцію Інституту та визначати їх на стадії укладання угоди відповідно до рівня роботи і кінцевих результатів;

8) організовувати, проводити та брати участь у наукових, науково-технічних та науково-методичних семінарах, нарадах, конференціях, симпозіумах та наукових школах, в тому числі й міжнародних;

9) видавати і розповсюджувати наукові праці, матеріали з'їздів, конференцій, семінарів, методичні вказівки, рекомендації та інші матеріали у встановленому законодавством порядку;

10) укладати угоди і договори про наукове та науково-технічне співробітництво з організаціями, в тому числі закордонними, здійснювати зовнішньоекономічну діяльність у встановленому законодавством порядку;

11) набувати майнових прав на об'єкти інтелектуальної власності у встановленому законом порядку, в тому числі відповідно до угоди зі своїми працівниками, котрі як автори є суб'єктами права на об'єкти інтелектуальної власності, які створені в Інституті;

12) реалізовувати, згідно із законодавством, на внутрішньому та зовнішньому ринках об'єкти інтелектуальної власності, що йому належать, а також зразки і малі серії приладів, устаткування, матеріалів та іншої наукоємної продукції, надавати науково-технічні послуги, здійснювати рекламні заходи;

13) з метою застосування науково-технічних розробок у виробництві, відповідно до законодавства, виступати учасником підприємств зі змішаною формою власності, до статутних фондів яких передаються належні Інституту майнові права інтелектуальної власності за погодженням з МОН, і одержувати відповідні доходи від їхньої діяльності, а також використовувати інші форми зв'язку науки з виробництвом і освітньою діяльністю;

14) здійснювати всі необхідні заходи з метою організації та проведення експертизи на підставі доручень або договорів згідно із законодавством.

6.2. Обов'язки Інституту:

1) при визначенні стратегії діяльності враховувати пріоритети державної політики у сфері наукової і науково-технічної діяльності, державні контракти, державні замовлення та інші договірні зобов'язання.

Доведені у встановленому порядку державні контракти і державні замовлення є обов'язковими до виконання;

2) складати, затверджувати і виконувати тематичні плани науково-дослідних, дослідно-конструкторських робіт (далі – НДДКР), вирішувати питання їхнього матеріально-технічного і фінансового забезпечення;

3) забезпечувати високу якість наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, систематичне накопичення й узагальнення наукових результатів, створення умов для реалізації творчих можливостей наукового колективу та соціального захисту працівників;

4) забезпечувати своєчасну оплату податків та інших відрахувань згідно із законодавством;

5) забезпечувати підготовку та перепідготовку наукових кадрів через аспірантуру, докторантуру і стажування;

6) здійснювати будівництво, реконструкцію та капітальний ремонт основних фондів, своєчасне освоєння нових виробничих потужностей і введення в дію придбаного обладнання, матеріально-технічне забезпечення своєї діяльності;

7) виробляти та поставляти продукцію (роботи та послуги) відповідно до державного контракту та державного замовлення, укладених договорів;

8) створювати належні умови для високопродуктивної праці, забезпечувати додержання законодавства про працю, правил та норм охорони праці і пожежної безпеки, соціального страхування;

9) здійснювати заходи щодо вдосконалення формування заробітної плати працівників з метою посилення їх матеріальної зацікавленості як в результатах особистої праці, так і в загальних підсумках роботи Інституту;

10) забезпечувати економне і раціональне використання коштів та своєчасні розрахунки з працівниками Інституту;

11) виконувати норми та вимоги щодо охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання і відтворення природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки;

12) здійснювати бухгалтерський, податковий, оперативний облік та формування фінансової та статистичної звітності відповідно до законодавства.

Річні та квартальні фінансові звіти про роботу Інституту подаються в МОН у визначені терміни.

Директор Інституту та головний бухгалтер несуть персональну відповідальність за додержання порядку ведення і достовірність обліку та звітності.

6.3. Аудит фінансово-господарської діяльності Інституту здійснюється відповідно до законодавства.

6.4. Усі види діяльності, які згідно із законодавством потребують спеціальних дозволів чи ліцензій, здійснюються Інститутом лише після їх отримання.

7. Управління, структура Інституту

7.1. Управління Інститутом здійснюється на основі і в порядку, встановленому Конституцією України, Законами України "Про наукову і науково-технічну діяльність", "Про вищу освіту" та іншими законами, нормативно-правовими актами Президента України, Кабінету Міністрів України, МОН, Президії НАН України, інших органів державної влади та цим Статутом.

7.2. Управління Інститутом здійснює директор, який діє і відповідає перед МОН за виконання обов'язків, передбачених законодавством, Статутом Інституту, а також контрактом.

7.3. Директор обирається відповідно до вимог, визначених статтею 9 Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність", на строк до п'яти років з правом бути переобраним і призначається на посаду МОН за погодженням з НАН, шляхом укладання контракту в порядку, передбаченому законодавством.

Одна і та сама особа не може бути обраною керівником Інституту більш як на два строки.

7.4. Вимоги до кандидата на посаду директора Інституту та заміщення вакантної посади встановлюються законодавством.

7.5. Директор Інституту може бути звільнений з посади МОН з підстав, визначених законодавством, зокрема за порушення умов контракту, а також у зв'язку з прийняттям рішення про його відкликання зборами колективу наукових працівників Інституту.

Подання про відкликання директора Інституту може бути внесено на розгляд зборів колективу наукових працівників не менше, ніж половиною статутного складу наглядової ради або вченої ради Інституту.

7.6. Директор самостійно вирішує питання діяльності Інституту за винятком тих, що віднесені до компетенції МОН.

7.7. Заступник (заступники) директора призначається (призначаються) на посаду та звільняється (звільняються) з посади директором з урахуванням вимог законодавства, діє (діють) згідно з розподілом обов'язків.

7.8. Директор Інституту відповідно до законодавства та Статуту:

1) готує структуру та штатний розпис і подає для затвердження в МОН;
2) встановлює працівникам розряди, посадові оклади, премії, винагороди, надбавки, доплати та інші види стимулювання праці співробітників Інституту відповідно до законодавства і на умовах, передбачених колективним договором, так, щоб мінімальна заробітна плата працівників була не нижче встановленого законодавством мінімального розміру заробітної плати;

3) затверджує правила внутрішнього трудового розпорядку та інші внутрішні документи (положення, посадові інструкції, календарні плани робіт, наукові звіти тощо);

4) виконує інші функції, що передбачені цим Статутом та законодавством.

7.9. Директор Інституту має право:

1) розпоряджатися майном та коштами у межах та у спосіб, що передбачені контрактом, цим Статутом та законодавством;

2) представляти Інститут в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, установах, організаціях, підприємствах незалежно від форми власності без окремого на те доручення;

3) відкривати від імені Інституту поточні та депозитні рахунки в банках та в органах центральної виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів у порядку, встановленому законодавством;

4) укладати від імені Інституту договори відповідно до законодавства;

5) приймати на роботу та звільняти з роботи працівників Інституту,

визначати їх посадові обов'язки, застосовувати до них заходи заохочення та стягнення;

б) видавати накази, доручення, розпорядження з питань діяльності Інституту, обов'язкові до виконання всіма працівниками в межах своєї компетенції, що визначається цим Статутом;

7) перевіряти якість роботи працівників Інституту та діяльність, спрямовану на методичне, організаційне забезпечення та координацію наукової, науково-технічної діяльності;

8) делегувати відповідно до цього Статуту частину своїх повноважень своїм заступникам та керівникам структурних підрозділів;

9) вирішувати питання фінансово-господарської діяльності Інституту.

7.10. Директор Інституту зобов'язаний забезпечувати:

1) провадження діяльності Інституту відповідно до статутних завдань згідно із законодавством;

2) високоефективну наукову, науково-технічну та інноваційну діяльність Інституту, в тому числі впровадження результатів її наукових досліджень, міжнародне наукове та науково-технічне співробітництво;

3) підготовку наукових кадрів вищої кваліфікації;

4) підготовку та перепідготовку, підвищення кваліфікації працівників Інституту та інших установ;

5) виконання державного замовлення та інших договірних зобов'язань Інституту; одержання конкурентоспроможних наукових і науково-прикладних результатів;

6) охорону прав інтелектуальної власності на результати наукової та науково-технічної діяльності, що отримані за рахунок коштів державного бюджету;

7) подання МОН в установленому порядку звітності про використання майна, закріпленого за Інститутом, зокрема майна, наданого у користування іншим особам;

8) дотримання умов Статуту Інституту та колективного договору;

9) вжиття заходів щодо вдосконалення управління Інститутом, зміцнення фінансово-господарської, трудової дисципліни;

10) створення належних умов праці та дотримання прав працівників відповідно до вимог законодавства;

11) цільове та ефективне використання коштів державного бюджету;

12) виконання кошторису доходів і видатків, недопущення виникнення заборгованості із заробітної плати, за спожиті послуги з енергопостачання та комунальні послуги;

13) своєчасне та у повному обсязі виконання Інститутом зобов'язань перед державним бюджетом та державними соціальними фондами;

14) вжиття у межах своїх повноважень заходів до запобігання проявам корупційних правопорушень у Інституті.

7.11. Вчена рада Інституту (далі – вчена рада) є колегіальним органом управління науковою і науково-технічною діяльністю, яка виконує консультативно-дорадчі функції.

Кількісний склад членів вченої ради визначається Положенням про вчену раду. Не менш як три чверті складу вченої ради обирається таємним голосуванням

зборів наукових працівників, а решта членів призначається наказом директора Інституту.

Директор Інституту, його заступник з наукової роботи та вчений секретар Інституту є членами вченої ради за посадою.

7.12. До складу вченої ради також входять голова ради молодих учених (представник молодих учених) та керівник первинної профспілкової організації як представник трудового колективу Інституту.

7.13. До компетенції вченої ради належать питання щодо:

1) визначення стратегії розвитку Інституту та перспективних напрямів наукової і науково-технічної діяльності;

2) проведення наукової і науково-технічної оцінки тематики та результатів науково-дослідних робіт;

3) затвердження поточних (щорічних) планів наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок;

4) удосконалення та розвиток структури Інституту;

5) розроблення та прийняття проекту статуту Інституту, а також рішення про внесення змін до нього;

6) затвердження тем дисертацій здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) та науковому рівні вищої освіти і призначення наукових керівників (консультантів);

7) затвердження звітів про найважливіші досягнення наукової, науково-технічної та науково-організаційної діяльності всіх структурних підрозділів Інституту і їх керівників; затвердження річних звітів про діяльність та фінансових планів Інституту;

8) ухвалення рішення про розміщення власних надходжень у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, або в банківських установах державного сектору;

9) погодження переліку професій і посад Інституту, на яких може застосовуватися гнучкий режим робочого часу та дистанційний режим праці;

10) координації та наукового співробітництва з іншими організаціями та установами;

11) проходження співробітників Інституту на конкурсні посади;

12) ефективності міжнародного наукового співробітництва Інституту, хід виконання спільних досліджень, а також звіти співробітників Інституту про зарубіжні наукові відрядження;

13) затвердження результатів атестації наукових працівників, аспірантів, докторантів, здобувачів та результатів конкурсу на вакантні посади наукових працівників;

14) висування видатних наукових праць для присудження премій, медалей та інших видів відзнак, у тому числі міжнародних, присвоєння працівникам Інституту вчених та почесних звань згідно із законодавством.

7.14. Структурними підрозділами Інституту є акредитовані лабораторії та центри, відділи, лабораторії, дослідне виробництво, управлінські та науково-допоміжні підрозділи і служби, а також відокремлені підрозділи, створені за рекомендацією вченої ради.

7.15. З метою оцінки рівня професійної підготовки наукових працівників, результативності їх роботи, визначення відповідності кваліфікації наукового працівника займаній посаді, виявлення перспективи використання здібностей наукового працівника, стимулювання підвищення його професійного рівня у Інституті не рідше ніж один раз на п'ять років проводиться атестація наукових працівників згідно із законодавством і у порядку, встановленому Положенням про атестацію наукових працівників Інституту, яке затверджується директором Інституту.

8. Самоврядування трудового колективу Інституту

8.1. Трудовий колектив Інституту становлять усі працівники, які беруть участь у його діяльності відповідно до трудового договору (контракту) або інших форм, що регулюють трудові відносини працівника з Інститутом.

8.2. Основною організаційною формою здійснення трудовим колективом своїх повноважень є конференція трудового колективу Інституту (далі – Конференція), яка проводиться не рідше ніж один раз на рік.

Конференція вважається правомочною, якщо в ній бере участь не менш як дві третини її делегатів.

Рішення Конференції приймаються відкритим голосуванням більшістю голосів делегатів, присутніх на Конференції.

8.3. Для представництва інтересів трудового колективу на Конференції трудовий колектив може обрати орган колективного самоврядування і делегувати ці повноваження профспілковому органу, що діє в Інституті.

8.4. Виробничі, трудові і соціальні відносини трудового колективу з Інститутом регулюються законодавством, у тому числі колективним договором, який укладається директором Інституту з уповноваженим представником профспілкового органу Інституту відповідно до законодавства.

8.5. Всі наукові працівники, які перебувають у трудових відносинах з Інститутом, утворюють колектив наукових працівників Інституту.

Збори колективу наукових працівників Інституту вважаються повноважними, якщо на них присутні не менше двох третин фактичної чисельності штатних наукових працівників Інституту.

Рішення зборів колективу наукових працівників Інституту приймається двома третинами голосів наукових працівників, присутніх на зборах колективу наукових працівників Інституту.

8.6. Працівники Інституту мають права та обов'язки, користуються пільгами згідно із законодавством та колективним договором.

9. Уповноважений орган управління Інституту

9.1. Уповноваженим органом управління Інститутом є МОН, який здійснює повноваження щодо реалізації прав держави як власника майна, переданого Інституту, пов'язаних з володінням, користуванням і розпорядженням ним у межах, визначених законодавством, з метою задоволення державних та суспільних потреб.

9.2. МОН відповідно до покладених на нього завдань:

- 1) затверджує Статут Інституту та зміни до нього шляхом викладення його в новій редакції, здійснює контроль за додержанням цього Статуту;
- 2) затверджує структуру, штатний розпис та зміни до нього, кошториси та інші фінансові документи Інституту відповідно до законодавства;
- 3) призначає на посаду на умовах контракту та звільняє з посади директора Інституту за погодженням з НАН, здійснює контроль за додержанням вимог контракту;
- 4) організовує і проводить конкурс на посаду директора Інституту;
- 5) веде облік об'єктів державної власності, що перебувають у його управлінні, здійснює контроль за ефективністю використання та збереження таких об'єктів, інші функції з управління об'єктами державної власності;
- 6) надає згоду на відчуження, оренду, передачу та списання майна Інституту на умовах, передбачених законодавством;
- 7) погоджує тематичні плани НДДКР, договори про спільну діяльність, договори комісій, доручення та управління майном, зміни до них та контролює виконання умов цих договорів;
- 8) з метою оцінки ефективності діяльності Інституту, відповідності одержуваних ним результатів державним науково-технічним пріоритетам і завданням науково-технічного розвитку та визначення необхідності надання державної підтримки в Інституті не рідше ніж один раз на п'ять років проводить державну атестацію в порядку, встановленому законодавством;
- 9) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх виконанням в Інституті;
- 10) ліквідує, реорганізовує Інститут та здійснює інші функції, передбачені законодавством.

10. Ліквідація та реорганізація Інституту

10.1. Ліквідація, реорганізація (злиття, приєднання, поділ, перетворення) Інституту здійснюється МОН відповідно до законодавства за погодженням з НАН або за рішенням суду.

10.2. З моменту призначення ліквідаційної комісії до неї переходять повноваження з управління Інститутом. Ліквідаційна комісія (комісія з реорганізації) складає ліквідаційний баланс (передавальний акт або розподільчий баланс) Інституту і подає його в МОН. Кредитори та інші юридичні особи, які

перебувають у договірних відносинах з Інститутом, повідомляються про його ліквідацію чи реорганізацію у письмовій формі.

10.3. За рішенням МОН після ліквідації чи реорганізації (злиття, поділу, приєднання або перетворення) Інституту його активи передаються іншій неприбутковій організації відповідного типу або зараховуються до бюджету.

10.4. При реорганізації, ліквідації Інституту працівникам, які вивільняються, гарантується додержання їх прав та інтересів відповідно до трудового законодавства.

10.5. Інститут як юридична особа є такою, що припинилася, з дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань запису про її припинення.

Директор Фізико-хімічного
інституту захисту навколишнього
середовища і людини
МОН України та НАН України

А. А.-А. Еннан